

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/174/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112216402
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3112216402.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou v právnej veci navrhovateľky Ing. S. W., štátnej občianky Slovenskej republiky, referentky retailového oddelenia, bytom K. - F. XXX proti odporcovi I. W., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, živnostníkovi, bytom K. - F. XXX, právne zastúpenému JUDr. Petrom Slaninom, advokátom so sídlom Q. XX, A., o návrhu na určenie vyživovacej povinnosti na manželku takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľky na určenie výživného manželky **s a z a m i e t a .**

O trovách konaniach **r o z h o d n e** súd do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka svojím návrhom žiadala, aby súd odporcu zaviazal povinnosťou, aby jej prispieval na výživu sumou 88,- Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu, teda od 22.06.2012. V návrhu uviedla, že na základe vzájomnej dohody jej odporca v marci a apríli 2012 prispieval na domácnosť sumou 280,- Eur. Počas týždňa prichádzal domov o 08.00 hod a odchádzal večer po 19.00 hod ku svojej priateľke, u ktorej trávil aj víkendy. Od mája 2012 jej odporca na výdavky spojené s domácnosťou nedáva nič. Z jej doposiaľ platného manželstva s odporcom pochádza plnoletý syn T., ktorý má 19 rokov, ukončil gymnázium a má záujem pokračovať v štúdiu na vysokej škole. Ďalší syn J. bude mať 17 rokov a bude končiť druhý ročník strednej priemyselnej školy. Odporca si neplní vyživovaciu povinnosť ani ku svojim deťom a všetky ich výdavky hradí navrhovateľka. Odporca je živnostník, podniká pod obchodným názvom W., pričom sa nevie vyjadriť k výške jeho príjmu. Okrem toho má odporca príjmy z poisťovne Y., kde pracuje ako poisťovací agent a je aj obchodným zástupcom spoločnosti J.. Poukázala na to, že odporca celý svoj príjem využíva výhradne na svoje potreby, nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť a žije na neporovnateľne vyššej úrovni ako ona. Ďalej uviedla, že ona navrhovateľka je zamestnaná v spoločnosti P. U., J..P. Q.Á. Q. a dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 677,- Eur. Výdavky domácnosti vyčísliła na sumu 176,- Eur mesačne, z čoho polovica je 88,- Eur. Tiež poukázala na to, že jej výdavky prevyšujú jej príjmy a s úhradou jednotlivých nákladov jej musia pomáhať rodičia. Zariadenie aj dom, v ktorom býva patrí do jej BSM s odporcom. Záverom poukázala na to, že životná úroveň účastníkov je v rozpore so zásadou rovnosti manželov.

Odporca s návrhom nesúhlasil a žiadal konanie zastaviť s tým, že si uplatní náhradu všetkých trov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil rozpis výdavkov na domácnosť navrhovateľky, listinné dôkazy na preukázane nákladov na bývanie navrhovateľky, doklad o výške

poistenia navrhovateľky, správu Daňového úradu Trenčín o daňovom priznaní odporcu, správu P. U. J..P. Q. Q. o príjme navrhovateľky, výpis z účtu navrhovateľky - 6x, písomné podanie odporcu zo dňa 20.05.2013 na preukázanie majetkových pomerov navrhovateľky, výpisy z účtu odporcu - 19x, potvrdenie Sociálnej poisťovne o výške dôchodkových dávok - 2x, upovedomenie o začatí vo veci prečinu krádeže - 2x, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne č. k. ORP-1235/TN-TN-2012, potvrdenie o oznámení na žiadosť oznamovateľa, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne č. k. ORP-60/TN-TN-2013, ORP-1810/TN-TN-2012 a ORP-1810/TN-TN-2012 ako aj obsah spisu sp. zn. 31P/174/2012.

Takto bolo súdom zistené, že manželstvo účastníkov bolo uzatvorené dňa 13.10.1990 a doposiaľ trvá. Na tunajšom súde je pod sp. zn. 26P/134/2012 vedené konanie o rozvod manželstva účastníkov, ktoré však doposiaľ nebolo právoplatné skončené. Navrhovateľka v zamestnaní dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 737,41 Eur netto. Iný príjem nemá. Spolu so synmi žije v rodinnom dome, ktorý patrí do BSM s odporcom. Má vyživovaciu povinnosť k dvom synom pochádzajúcim z manželstva s odporcom: plnoletému T., ktorý navštevuje prvý ročník P. A. E. F. Q. a k maloletému J., ktorý navštevuje tretí ročník strednej priemyselnej školy. Mesačné náklady na bývanie vyčíslila na sumu 154,- Eur. Poukázala na skutočnosť, že v období od 05/2012 do 09/2012 odporca využíval doma aj dielňu, pričom všetky výdavky platila ona. Tiež si doma pral, varil, bral si hygienické potreby a využíval aj vybavenie domu. Keďže všetky poplatky v tomto smere znášala ona sama, z toho dôvodu si podala návrh na určenie vyživovacej povinnosti na manželku. Ďalej uviedla, že výživné na synov odporca neplatil od mája 2012 a až v mesiaci apríl 2013 na každého syna uhradil výživné vo výške 26,65 Eur. Pokiaľ ide o účty, na ktorých sú uložené finančné prostriedky, uviedla, že ide o dedičstvo detí. Na podanom návrhu trvala, pretože všetky náklady na domácnosť aj výdavky na podnikanie odporcu, hradila sama, pričom odporca jej prestal prispievať na domácnosť v máji 2012, kedy dom využíval aj naďalej a okrem toho ešte aj odvážal potraviny, hygienické potreby, ktoré zaplatila ona a odnášal ich do bytu jeho priateľky. Táto situácia trvala do 09/2012, kedy mu bolo súdnym rozhodnutím sp. zn. 27C/199/2012 zakázané vstupovať do domu. Na obdobie 6 týždňov mu bolo povolené do domu vstúpiť, teda od 12/2012 do 22.01.2013, kde si odviezol firmu, avšak za energie nezaplatil. Odporca od roku 1992 podniká na základe živnostenského oprávnenia a za rok 2012 dosiahol podnikateľský zisk vo výške 90,- Eur mesačne netto. Má vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi T. a k maloletému J.. Ďalej má vyživovaciu povinnosť k maloletému L. Š., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pochádza z jeho súčasného vzťahu. Žije u priateľky, ktorá je ťažko zdravotne postihnutá a je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 306,90 Eur. Ďalej uviedol, že platí zákonné odvody spolu vo výške 190,- Eur netto. Do domácnosti na stravu dáva 270,- Eur mesačne plus 70,- Eur mesačne ako výdavky na oblečenie a drogériu. S priateľkou hradia náklady na bývanie spoločne vo výške 280,- Eur mesačne. Je vlastníkom osobného motorového vozidla Renault Scenic, rok výroby 2002, ktoré užíva na podnikanie. Zamestnancov nemá žiadnych a podniká v mieste trvalého bydliska, kde má momentálne zakázaný vstup. Svoje výdavky hradí s pomocou svojich rodičov a priateľky, ktorí ho finančne podporujú. Jeho priateľka má ešte dcéru P., na ktorú poberá sirotsky dôchodok vo výške 114,60 Eur. Poukázal na to, že navrhovateľka ho vyštvala z vlastného domu, všetky spoločné peniaze si poprevádzala na svoje osobné účty, ktorých má asi 8 a disponuje s majetkom v hodnote asi 30.000,- Eur, ktorý je však ich spoločný. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľka mu v máji 2012 zaheslovala jeho osobný počítač, zamkla izbu, nemal prístup k informáciám poisťovne Y. a k spoločnosti J. - takže túto činnosť z tohto dôvodu ani v súčasnosti vykonávať nemôže. Záverom poukázal na to, že výživné na manželku, tak ako je koncipované v návrhu, nie je možné priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na ustanovenie § 71 Zákona o rodine, ktorý hovorí o tom, že manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, a ak si ju jeden z nich neplní, má ju súd určiť tak, aby životná úroveň oboch manželov bola rovnaká. Predpokladom je to, že sa jedná o manželov, ktorí spolu žijú, spoločne sa starajú o domácnosť, a ich vzťah nie je iba formálny a naplňa všetky znaky manželstva, pričom vzťahy účastníkov nie sú v tomto postavení. Navrhovateľka má súdom zistený príjem vo výške 737,41 Eur a on vo výške 90,- Eur mesačne, takže naopak navrhovateľka by mala byť povinná hradiť výživné jemu. Životná úroveň oboch účastníkov je rozdielna a to v jeho neprospech. Tiež poukázal na to, že vyhovie návrhu navrhovateľky by bolo v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na jeho vylúčenie z užívania domu, obmedzenie jeho podnikateľskej činnosti, neustále podávanie trestných oznámení, či štvanie detí proti jeho osobe. Okrem toho tiež neexistuje reálny predpoklad, aby životná úroveň účastníkov bola na rovnakej úrovni. Návrh navrhovateľky žiadal zamietnuť s tým, aby bola zaviazaná povinnosťou uhradiť mu trovy konania.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení je vo všeobecnosti oprávneným z vyživovacej povinnosti jeden z manželov. Jeho aktívna legitímácia vzniká, ak je jeho životná úroveň nižšia ako životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká.

Ako základnú hmotnoprávnu podmienku existencie a trvania nároku na výživné manžela určujú teda citované zákonné ustanovenia stav potrieb manžela, ktorý je charakterizovaný tým, že manžel nie je schopný sám sa živiť. Je to podmienka vzniku nároku, ktorý prichádza do úvahy iba vtedy, ak je splnená.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľky nebol podaný dôvodne. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti medzi manželmi je súd povinný zisťovať, či a z akého dôvodu niektorý z manželov neplní svoju vyživovaciu povinnosť, aké sú osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, akú sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. V danom prípade, navrhovateľka je zamestnaná a dosahuje stabilný mesačný príjem vo výške 737,41 Eur, má ešte vyživovaciu povinnosť k dvom deťom pochádzajúcim z doposiaľ platného manželstva s odporcom a sama sa podieľa na úhrade nákladov na domácnosť. Odporca vykonáva činnosť na základe živnostenského oprávnenia, kde jeho mesačný príjem za rok 2012 predstavoval sumu 90,- Eur mesačne, má tiež vyživovaciu povinnosť k dvom deťom pochádzajúcim z jeho manželstva s navrhovateľkou, na ktoré prispieva minimálnym výživným a tiež k maloletému synovi pochádzajúcemu z jeho súčasného vzťahu. Súd takto zistil, že za súčasnej situácie je životná úroveň odporcu na nižšej úrovni ako životná úroveň navrhovateľky. Pri posudzovaní príjmu odporcu súd zobral do úvahy najmä tú skutočnosť, že navrhovateľka mu v máji 2012 svojím konaním zamedzila prístup k materiálnotechnickému vybaveniu, ktoré potrebuje na svoje podnikanie tiež ku všetkým elektronickým informáciám týkajúcim sa jeho zárobkovej činnosti, pričom z uvedeného dôvodu odporca nemôže vykonávať svoju činnosť v spoločnostiach Y. a J.. Tu je potrebné poukázať aj na to, že do tejto doby (do mája 2012) odporca navrhovateľke prispieval dobrovoľne na domácnosť sumou 280,- Eur mesačne. Preto teda ak za tejto situácie žiada navrhovateľka určiť odporcovi povinnosť platiť jej výživné, nemôže súd jej návrhu vyhovieť okrem zhora uvedeného aj preto, že by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine) práve z dôvodu, že navrhovateľka svojím konaním obmedzila zárobkové možnosti odporcu.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (v dvoch vyhotoveniach).

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.